

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
94/C 71/01	Ecu	1
94/C 71/02	Informatieprocedure — Technische voorschriften (1)	2
94/C 71/03	Steunmaatregelen van de Staten — C 17/93 (NN 77/93) — België (1)	3
94/C 71/04	Steunmaatregelen van de Staten — C 46/93 (ex N 452/93) — Duitsland (1)	5
94/C 71/05	Recapitulatie van de aanbestedingsprocedures, gepubliceerd in het <i>Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen</i> , voor door de Europese Gemeenschap (EG) gefinancierde projecten (Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) of begroting van de Europese Gemeenschappen) (Week van 1 tot en met 5 maart 1994)	8
	<i>II Voorbereidende besluiten</i>	
	
	<i>III Bekendmakingen</i>	
	Commissie	
94/C 71/06	Verzoek om reacties van belangstellenden voor werkzaamheden en studies of prestaties op douanegebied	9

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (*)

8 maart 1994

(94/C 71/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	39,8517	US-dollar	1,12894
Deense kroon	7,55770	Canadese dollar	1,53085
Duitse mark	1,93557	Yen	118,821
Griekse drachme	280,429	Zwitserse frank	1,62026
Peseta	159,328	Noorse kroon	8,39255
Franse frank	6,57835	Zweedse kroon	9,02871
Iers pond	0,790853	Finse mark	6,25095
Lire	1907,11	Oostenrijkse schilling	13,6150
Gulden	2,17355	IJslandse kroon	82,1192
Escudo	199,112	Australische dollar	1,57190
Pond sterling	0,757832	Nieuwzeelandse dollar	1,95488
		Zuidafrikaanse rand	3,92956

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telexapparaat met automatische beantwoorder (nr. 21791) en een telekopieerapparaat met automatische beantwoorder (nr. 296 10 97) die dagelijkse gegevens betreffende de berekening van de landbouwmrekeningskoersen verstrekken.

(*) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB nr. L 189 van 4. 7. 1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Informatieprocedure — Technische voorschriften

(94/C 71/02)

(Voor de EER relevante tekst)

- Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8).
- Richtlijn 88/182/EEG van de Raad van 22 maart 1988 houdende wijziging van Richtlijn 83/189/EEG (PB nr. L 81 van 26. 3. 1988, blz. 75).

Door de Commissie ontvangen kennisgevingen van nationale ontwerp-voorschriften op technisch gebied:

Referentie (*)	Titel	Standstill-termijn drie maanden (2)
94-0032-D	Wijziging van register B van het algemene bestuursvoorschrift bij de wet inzake technische werktuigen (Gesetz über technische Arbeitsmittel) van maart 1992 door opname van de nieuwe versie van ZH 1-213 „Regels voor de veiligheid van overbelastingsbeveiligingen van kranen”	3. 5. 1994
94-0033-UK	Voorschriften inzake dutmeters (certificering)	3. 5. 1994
94-0034-F	Ontwerpbesluit houdende wijziging van het besluit van 8 juli 1992	16. 5. 1994
94-0035-UK	De (wijzigings)voorschriften van 1994 inzake inhoudsmaten (sterke drank)	2. 5. 1994
94-0036-NL	Onderwerp: Notificatie (Richtlijn 83/189/EEG) consumentenvuurwerk	gesloten
94-0037-F	Ontwerp-instructie waarbij de instructie van 23 december 1976 wordt gewijzigd met betrekking tot het onderzoek en de tests van recipiënten voor acetyleen dat is opgelost in aceton met het oog op goedkeuring ervan, dit ter toepassing van artikel 21 van het besluit van 23 juli 1943	5. 5. 1994
94-0038-E	Ontwerp-besluit waarbij de technische specificaties waaraan voertuigen bestemd voor het vervoeren van arrestanten, gevangenen en gestraften moeten voldoen, zijn vastgesteld	11. 5. 1994
94-0039-D	Artikel 1, nr. 8, 12, 13, 15, 16 en 17, van het ontwerp voor een tweede wet tot wijziging van de wet inzake levensmiddelen en gebruiksartikelen (Lebensmittel- und Bedarfsgegenständegesetz, LMBG)	11. 5. 1994
94-0040-F	Besluit waarbij het besluit van 5 september 1989 wordt gewijzigd dat betrekking heeft op het gebruik van enzyme preparaten bij de fabricage van bepaalde voedingsmiddelen en dranken die bestemd zijn voor menselijke consumptie	11. 5. 1994
94-0041-F	Ontwerp-besluit waarbij het besluit van 20 november 1969 inzake achteruitkijkspiegels voor voertuigen wordt gewijzigd	11. 5. 1994

(*) Jaar — registratienummer — kennisgevende Lid-Staat.

(2) Termijn waarbinnen de Commissie en de Lid-Staten commentaar kunnen leveren.

(3) De gebruikelijke informatieprocedure is niet van toepassing voor kennisgevingen met betrekking tot de farmacopec.

(4) Geen vervaldatum omdat de Commissie de motivering inzake de urgentie heeft aanvaard.

De Commissie herinnert aan haar mededeling van 1 oktober 1986 (PB nr. C 245 van 1. 10. 1986, blz. 4) volgens welke zij van oordeel is dat, indien een Lid-Staat een technisch voorschrift vaststelt dat onder het toepassingsgebied van Richtlijn 83/189/EEG valt, zonder het ontwerp mede te delen aan de Commissie of de standstill-verplichting na te komen, het aldus vastgestelde voorschrift niet kan worden toegepast jegens derden in het rechtsstelsel van de betrokken Lid-Staat. De Commissie is derhalve van oordeel dat de partijen het recht hebben van de nationale rechterlijke instanties te verwachten dat zij weigeren nationale technische voorschriften toe te passen die niet volgens de vereisten van het Gemeenschapsrecht zijn aangemeld.

Voor eventuele inlichtingen over de kennisgevingen kunt u terecht bij de nationale diensten waarvan een lijst is gepubliceerd in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 67 van 17 maart 1989.

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

C 17/93 (NN 77/93)

België

(94/C 71/03)

(Voor de EER relevante tekst)

(Artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS van 27 november 1991)

Mededeling van de Commissie overeenkomstig artikel 6, lid 4, van Beschikking 3855/91/EGKS van 27 november 1991, aan de overige Lid-Staten en andere belanghebbenden betreffende de steun welke de Belgische Regering heeft verleend aan de onderneming SA Forges de Clabecq onder de vorm van een kasgeldlening van 500 miljoen Bfr.

In onderstaand schrijven heeft de Commissie de Belgische Regering in kennis gesteld van haar beslissing tot beëindiging van de procedure die was ingeleid op 14 juli 1993 ⁽¹⁾.

„Op 14 juli 1993 heeft de Commissie ten aanzien van de in de aanhef genoemde maatregelen de procedure van artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS ingeleid, bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 248 van 11 september 1993, en op 11 augustus 1993 aan Uw autoriteiten toegezonden.

Uw autoriteiten hebben op 13 september 1993 op dit schrijven geantwoord, welk antwoord vervolgens vervolledigd werd door een brief van 26 oktober 1993.

Belanghebbende partijen in het kader van de in artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS voorziene procedure hebben hun reacties kenbaar gemaakt: de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk per brief van 8 oktober 1993, de Duitse autoriteiten op 11 oktober 1993, de Franse autoriteiten op 12 oktober 1993. Voorts heeft een onderneming op 7 oktober 1993 haar argumenten doen gelden.

De opmerkingen van de belanghebbende partijen zijn op 28 oktober 1993 doorgezonden aan Uw autoriteiten, die op 12 november 1993 hebben geantwoord, om de Commissie kennis te geven van hun voornemen de rentevoet van de lening, die aan de onderneming SA Forges de Clabecq was verleend door de Société Wallone de Sidérurgie (SWS), te wijzigen.

De Commissie had besloten de procedure van artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS in te leiden om Uw Regering aan te manen haar opmerkingen kenbaar te maken met betrekking tot het feit dat:

- het herstructureringsplan van de onderneming berust op levensvatbaarheidshypotheses die moeten worden geverifieerd;
- de banken niet bereid waren tot dekking van meer dan de helft van de in de herfst van 1992 vastgestelde kasgeldbehoefte;

— de door de banken voor hun krediet gehanteerde tarieven niet op hetzelfde peil liggen als het door de SWS voor haar lening gehanteerde rentepercentage;

— de openbare aandeelhouder de enige deelnemer aan deze kasgeldoperatie was.

In hun antwoord tonen Uw autoriteiten aan dat de door de banken verstrekte kredieten (credit-cases) een ander karakter dragen dan de lening die door de SWS is verstrekt (straight loan).

Volgens deze uiteenzettingen zijn de door de banken verstrekte straight loans kasgeldleningen voor een bepaald bedrag die hetzij in Belgische frank hetzij in vreemde valuta worden verleend met een looptijd van een maand tot maximaal een jaar, en die in eenmaal moeten worden afgelost op een vaste termijn, en over het algemeen kunnen worden verlengd. Het rentepercentage wordt voor de gehele looptijd van de lening gefixeerd. In dit geval ontvangt de cliënt van de financiële instelling de geleende som en betaalt hij rente over de totaliteit van het geleende bedrag op de vastgestelde vervaltermijnen. De kosten voor de cliënt zijn minder hoog dan die van een rekening-courantkrediet die in dit geval gedurende de betrokken periode gefixeerd zou blijven op hun maximum.

Het rekening-courantkrediet wordt over het algemeen voor onbepaalde duur verleend met een opzeggingstermijn van één maand. De cliënt van de financiële instelling kan van dit krediet gebruik maken tot een bepaald plafond, doch aan de hand van zijn behoeften en betaalt alleen rente over het opgenomen bedrag.

Het renteverskil tussen het rekening-courantkrediet en de straight loan wordt dan ook als volgt verklaard:

- in het geval van de straight loan: de leningverstrekkende instelling kent vanaf het begin het bedrag van haar risico (geleend kapitaal), doch eveneens het bedrag van de rente die zij op de vervaldatum zal ontvangen;
- in het geval van het rekening-courantkrediet: de leninggevende instelling kent het maximale bedrag van haar risico (plafond van het krediet), doch weet niet hoeveel rente zij zal ontvangen. Deze wordt immers berekend per valutatum over de dagelijkse

⁽¹⁾ PB nr. C 248 van 11. 9. 1993.

gebruikmaking van het krediet. Hoewel hetzelfde risico wordt gelopen als door de verstrekker van een straight loan, zou de instelling, afhankelijk van de mate waarin de cliënt gebruik maakt van de krediet-faciliteit, minder rente kunnen incasseren. Dit verklaart waarom de banken voor dit type krediet hogere rentetarieven hanteren (11 tot 13 % op de dag van de transactie). Het argument dat het niveau van deze tarieven in hoofdzaak verklaart, berust echter bovenal op de aan de cliënten geboden flexibiliteit, een financiële dienst die tegen zijn juiste waarde moet worden vergoed.

Aldus kan de lening van 500 miljoen Bfr. die door de SWS voor de duur van één jaar tegen een rente van 8,8125 %, dat is het twaalfmaandelijks Bibor-tarief, op 14 december 1992 vermeerderd met 1 procentpunt, als een straight loan worden beoordeeld zoals die door de klassieke bankfinanciers verstrekt wordt, doch anders dan bij de straight loan stricto sensu bevat de lening van de SWS aan Clabecq geen revolving-bepaling en kan zij niet op de vervalttermijn worden verlengd.

Gezien het verschil van voorwaarden tussen de door de SWS en door de banken verstrekte leningen is het normaal dat de tarieven uit dien hoofde verschillend zijn.

De door Uw autoriteiten gedane toezegging de rentevoet van de door SWS aan de SA Forges de Clabecq verstrekte lening te wijzigen, verandert de omstandigheden waarin een besluit moet worden genomen over dit geval.

Krachtens deze wijziging zou het percentage van Bibor + 1 procentpunt (8,8125 %) worden opgetrokken tot Bibor + 1,5 procentpunt (9,325 %). Derhalve dient te worden beoordeeld of een particuliere ondernemer uit het oogpunt van de marktvoorwaarden onder dezelfde voorwaarden zou hebben gehandeld.

Uit de verstrekte gegevens blijkt dat de verdere verliezen die in de loop van het boekjaar 1993 zijn geleden, gefinancierd zijn uit de cash-flow en dat de lening is afgelost in overeenstemming met de bepalingen van de overeenkomst tussen de SWS en Clabecq, die op 15 december 1993 de totaliteit van deze schuld zal hebben gekweten.

In de termen van de Gemeenschapsregels die van toepassing zijn op het onderhavige geval moet worden aangetoond, dat op de datum van vrijgeving van de lening een investeerder die onder marktvoorwaarden zou hebben gehandeld voor hetzelfde financieel produkt eenzelfde tarief zou hebben voorgesteld: hetzij een straight loan zonder revolving en zonder verlenging van 9,325 % per 14 december 1992 en zulks in een in moeilijkheden verkerende sector en voor een in een ernstige crisis verkerende onderneming.

Er staan vergelijkende elementen ter beschikking die door Uw autoriteiten in hun brief zijn verstrekt. Zij wijzen er aldus in hun antwoord op dat de Generale Bank op 1 december 1992 heeft geleend tegen 8,75 % en op 4 januari 1993 tegen 8,31 % (dat is respectievelijk -0,0625 % en -0,525 % ten aanzien van het door de SWS gehanteerde percentage). Zij preciseren dat deze leningen 500 miljoen Bfr. betreffen voor zes maanden met revolving en verlenging. Deze rentecijfers geven niet de betrokken sectoren van bedrijvigheid aan. Aangetekend

dient te worden dat het tarief van de SWS hoger is dan deze twee voorbeelden terwijl de lening aan Clabecq geen enkele revolving-clausule noch een bepaling betreffende een verlenging op de vervalttermijn betreft (financiële verrichtingen die kosten met zich brengen).

Volgens Uw autoriteiten is het Bibor-tarief het voor straight loans in Belgische frank gehanteerde rentetarief omdat de banken hierbij op de markt van interbancaire leningen, een financieringsbron die sterk wordt beïnvloed door de internationale monetaire schommelingen, met elkaar concurreren.

Aan dit referentiepercentage voegen de banken vervolgens een marge toe die uiteenloopt aan de hand van verschillende parameters waartoe de kwaliteit van de debiteur en de situatie van de sector waarin deze werkzaam is behoren.

In het onderhavige geval heeft de SWS het op 14 december 1992 geldende Bibor-tarief (7,8125 %) en de rentevoet van haar lening vastgesteld op 8,8125 %. De grondigheid van dit tarief is overigens door de Generale Bankmaatschappij, alsmede door de Belgische Vereniging der Banken (BVB) die overeenkomstige informatie heeft verstrekt, bevestigd.

Om na te gaan of de situatie van de onderneming en het feit dat zij behoort tot een sector in moeilijkheden wel degelijk in aanmerking zijn genomen voor de bepaling van deze marge, kan gezien worden naar de twee volgende elementen.

Ten eerste heeft de BVB Uw autoriteiten bevestigd dat ten tijde van de lening van de SWS de voor de verstreking van een straight loan aan een debiteur van de eerste categorie gehanteerde marge 0,25 % was.

Vervolgens heeft (...) op 5 oktober 1992, dat wil zeggen een datum waarop het Bibor-tarief 8,75 % beliep, aan (...) een verlengbare straight loan verstrekt van 100 miljoen Bfr. tegen een rentevoet van 9,375 %. In dit welomschreven geval heeft de bank derhalve een marge van 0,625 % toegepast.

Volgens Uw autoriteiten moet, nu de SWS harerzijds een marge van 1 % (dat wil zeggen een vermeerdering van 0,375 %) heeft toegepast op een onderneming (Clabecq) die in een soortgelijke positie verkeerde als de hierboven genoemde papieronderneming, hoewel zij werkzaam was in een gedeprimeerdere sector (ijzer- en staalindustrie), worden gesteld dat het door de SWS vastgestelde tarief van 8,8125 % een tarief was dat door een particuliere financiële instelling die onder normale voorwaarden van een markteconomie handelde, zou zijn vastgesteld.

Tussen een afzonderlijke onderneming in moeilijkheden en een onderneming in kasgeldmoeilijkheden in een in moeilijkheden verkerende sector bestaat een verschil, namelijk dat de eerste moeilijkheden ondervindt om haar kosten aan te passen aan de marktprijzen terwijl de tweede bovendien de verlaging van de verkoopprijzen op zich moet nemen. Dit is de reden waarom de risicopremie in het laatst genoemde geval hoger moet zijn. Dit geldt voor Clabecq.

De Commissie deelt niet de mening van Uw autoriteiten dat het percentage van 8,8125 % ongetwijfeld een op de markt gebruikelijke rentevoet zou zijn geweest op de datum van 15 december 1992 voor een straight loan met de bovengenoemde kenmerken. Nadat zij dit aan de betrokken autoriteiten in het kader van onderhandelingen had doen weten, heeft de Commissie vastgesteld dat Uw autoriteiten een wijziging van het tarief van + 0,25 % zouden accepteren, dat de Commissie op 0,50 % heeft doen brengen.

Op het nieuwe percentage dient in feite een pertinente risicopremie voor de sector te worden toegepast.

(...)

Gezien deze kenmerken blijkt uit het tarief van de SWS (8,8125), als herzien door de Belgische autoriteiten (+ 0,5, dat wil zeggen 9,3125) voor de risicopremie alléén een becijfering van 1,25; hetgeen als bevredigend voor dit geval kan worden beschouwd.

Voor het overige constateert de Commissie dat voor de interventies van de banken geen garantie door de regio is verleend en dat de wetgeving dienaangaande (artikelen

19 tot en met 21 van de wet van 30 december 1970) het overigens niet mogelijk maakt de garantie van de regio te verlenen voor kredietlijnen, dat wil zeggen voor kasgeldoperaties, een regel die gelijkelijk op de lening van de SWS is toegepast.

Dientengevolge kan de verhoging van het tarief met 0,5 %, van toepassing met ingang van de toekenning van de lening door Uw autoriteiten en met verhoging van de risicopremie tot 1,25 %, het vermoeden van steun dat op de SWS aan de SA Forges de Clabecq toegestane lening drukte, doen verdwijnen. Bij gebreke van een steunelement in de betrokken maatregel na wijziging van het voor de lening van de SWS aan de SA Forges de Clabecq gehanteerde tarief, is er derhalve geen aanleiding uit het oogpunt van zowel de bepalingen van de bovengenoemde beschikking als het bepaalde in artikel 4, onder c), van het EGKS-Verdrag, om een onderzoek uit te voeren. De Commissie kan derhalve deze procedure sluiten met een positieve beslissing, zonder dat het nodig is de zowel door de Commissie bij de inleiding van haar procedure als door de verschillende interventies in de loop van deze procedure aangevoerde middelen ten principale te onderzoeken."

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

C 46/93 (ex N 452/93)

Duitsland

(94/C 71/04)

(Voor de EER relevante tekst)

(Artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS van 27 november 1991)

Mededeling van de Commissie overeenkomstig artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS van 27 november 1991 aan de overige Lid-Statens en andere belanghebbende partijen betreffende steun die Duitsland besloten heeft te verlenen aan Georgsmarienhütte GmbH te Georgsmarienhütte

Door middel van de hierna weergegeven brief, stelde de Commissie de Duitse Regering in kennis van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 6, lid 4.

„Bij een mededeling van 6 juli 1993, die door het Directoraat-generaal Concurrentie op dezelfde dag werd geregistreerd, stelde de Duitse Regering de Commissie overeenkomstig artikel 6, lid 1, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS van 27 november 1991 (Staalsteuncode) in kennis van een steunvoornemen ingevolge artikel 2 van de Code ten behoeve van het EGKS-staalbedrijf „Georgsmarienhütte GmbH”, gevestigd te Georgsmarienhütte/Nedersaksen.

Bij brief van 29 juli 1993 verzocht het Directoraat-generaal Concurrentie de Duitse autoriteiten om aanvullende inlichtingen die bij een mededeling van 7 september 1993, door de Commissie op dezelfde dag geregistreerd, werden verstrekt.

Op 19 oktober 1993 vond op verzoek van de Duitse autoriteiten een bijeenkomst plaats met vertegenwoordigers van het Directoraat-generaal Concurrentie van de Commissie, het land Nedersaksen en de onderneming, met het doel verdere informatie te verstrekken over het steunvoornemen.

Het investeringsproject omvat de bouw van een op gelijkstroom werkende vlamboogoven ter vervanging van de bestaande hoogoven en converter. Doel van de investering is — volgens de Duitse Regering — het milieuvriendelijk gebruik van ijzerhoudende afvalmaterialen (met name „ijzerstof” en ongeschred autoschroot), waardoor de productiekosten zouden worden verminderd.

De Duitse Regering stelt, dat dit type oven voor de eerste maal zal worden gebruikt voor de grootschalige productie van kwaliteits- en speciaal staal.

In het bijzonder biedt de nieuwe oven de mogelijkheid van invoering van één (enkele) holle elektrode, waardoor ijzerhoudend stof, afkomstig van de ijzer- en staalproductie, in het staalproductieproces kan worden geïnjecteerd.

Bovendien waarborgt een naverbranding van CO₂-gassen in de oven en een daarop aansluitende anode-regeling dat ongeschred autoschroot economisch en milieuvriendelijk kan worden gerecycleerd in een éénfaseprocess.

De investeringsuitgaven belopen 108,2 miljoen DM (57,1 miljoen ecu).

In verband met het bovengenoemde investeringsproject wordt door het land Nedersaksen voorgenomen O&O-steun te verlenen ten belope van 32,5 miljoen DM, dat is 30 % van de door de Duitse Regering als in aanmerking komende voorgestelde investeringsuitgaven van 108,2 miljoen DM.

Naar gepland zal de nieuwe vlamboogoven per 1 augustus 1994 (bedrijfsjaar 1994/1995) in bedrijf kunnen worden gesteld. Het O&O-project loopt van december 1993 tot november 1996 (dat is 36 maanden). Gesteld wordt dat gedurende deze periode de grootschalige productie van staal onmisbaar is, aangezien het project, en met name het testen van de productieprocedures, niet kan worden uitgevoerd zonder een grootschalige staalproductie.

Na die periode zal de vlamboogoven worden gebruikt voor een marktrelevante staalproductie op basis van de ontwikkelde procédés, dat wil zeggen met gebruikmaking van ijzerhoudend stof en ongeschred autoschroot tenzij de risico's te hoog blijken te zijn. De gebruikelijke periode van inbedrijfhouding van de oven wordt gesteld op tien jaar (de gebruikelijke periode voor volledige afschrijving).

Artikel 2 van de Staatssteuncode staat steun voor uitgaven van ijzer- en staalondernemingen voor onderzoeken en ontwikkelingsprojecten toe, indien zij strookt met het communautair kader voor staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling (PB nr. C 83 van 11. 4. 1986, blz. 2).

Bijlage I van het bovengenoemde „communautair kader” geeft een definitie van de O&O-fases ten behoeve van de bepaling van de aanvaardbare steunintensiteit voor een specifiek project. In bijlage II van deze kaderregeling wordt een opsplitsing gegeven van de in aanmerking komende O&O-uitgaven ten behoeve van de berekening van de steunintensiteit.

Op grond van de opsplitsing van in aanmerking komende O&O-uitgaven van bijlage II van het „communautair kader” zijn de volgende uitgaven aangemeld als in aanmerking komend voor het betrokken project. De Commissie heeft echter, gezien de hieronder staande overwegingen, twijfels met betrekking tot het werkelijke O&O-karakter van het project. Dientengevolge kan zij in deze fase de volgende kosten niet als in aanmerking komend voor O&O-steun beschouwen:

— personeelskosten	7,506 miljoen DM
— andere bedrijfskosten	27,542 miljoen DM
— instrumenten en materieel (zie hieronder)	
— diensten van consultants en dergelijke	2,200 miljoen DM
— aanvullende vaste bedrijfskosten (zie hieronder)	
	<hr/>
	37,248 miljoen DM
	(19,600 miljoen ecu)

Bijlage II van het „communautair kader” bepaalt voorts, dat de kosten van instrumenten en materieel alleen in aanmerking mogen worden genomen voor zover de betrokken bedrijfsmiddelen uitsluitend voor O&O worden aangewend.

Deze kosten van het betrokken project lijken, zelfs als het werkelijke O&O-karakter daarvan zou kunnen worden geaccepteerd, niet uitsluitend verband te houden met de O&O-uitgaven, doch veeleer — althans in grotere mate — verband te houden met het commerciële bedrijf van de onderneming:

— kosten van de vlamboogoven inclusief ontstofinstallatie	41,715 miljoen DM
— specifieke software voor O&O	6,000 miljoen DM
— constructiewerkzaamheden inclusief milieumaatregelen	8,985 miljoen DM
— bijdrage aan de kosten voor de aanleg van elektriciteitsvoorzieningsfaciliteiten	<hr/> 12,000 miljoen DM
	68,700 miljoen DM
	(36,200 miljoen ecu)

Wat het bedrag van de aanvullende vaste bedrijfskosten betreft, dat volgens de aanmelding 2,252 miljoen DM bedraagt (dat wil zeggen 30 % van de personeelskosten), staat bijlage II van het „communautair kader” de rechtstreeks als resultaat van het bevorderde O&O-project ontstane kosten toe. De Commissie is echter thans niet in staat te kunnen nagaan of dit bedrag in overeenstemming is met de feitelijk in verband met het project ontstane vaste bedrijfskosten. Derhalve heeft de Commissie behoefte aan meer informatie over de wijze waarop dit percentage is bepaald.

Voorgenomen wordt de vlamboogoven na de testperiode van 36 maanden te gebruiken voor een normale staalproductie, met gebruikmaking van de ontwikkelde productieprocedures. De ruwstaalproductie zal 52 500 ton per

maand bedragen (overeenkomst met 582 750 ton per jaar bij een risicomarge van 7 % en een vakantieperiode van vier weken) met gebruikmaking van ten hoogste 50 000 ton per jaar ijzerhoudend stof.

Het feit dat de vlamboogoven na de testperiode zal worden gebruikt voor gewone marktrelevante staalproductie is echter in strijd met de beginselen van het „communautair kader” inzake het in aanmerking komen voor O&O-steun, ingevolge welke geen steun mag worden verleend voor activiteiten die verband houden met het commercialiseren van O&O-resultaten waardoor, indien daarvoor steun zou worden verleend, mededingings- en handelsdistorsies in de hand zouden kunnen worden gewerkt tussen de Lid-Staten. Derhalve kan de Commissie niet aanvaarden dat O&O-steun bijdraagt in de kosten van de invoering van de betrokken produkten op de markt.

De Duitse Regering argumenteert, dat met het O&O-project een hoog doch berekenbaar risico gepaard gaat. Derhalve wordt voorgesteld een aanvullend steun-element van 5 % van de projectkosten toe te staan. Deze specifieke risico's zouden verband houden met de injectie van ijzerhoudend stof door de holle elektrode (hercirculering van stof) en met het gebruik van ongeschred autoschroot dat alleen succesvol kan zijn indien de naverbranding van niet-recycleerbare afvalstoffen in het schroot kan worden verzekerd.

Alvorens de Commissie de optrekking met 5 %-punten kan accepteren, moet door de Duitse Regering worden aangetoond dat deze zijn oorsprong vindt in een zeer hoog specifiek risico, dat is een risico dat uit technisch oogpunt groter is dan het over het algemeen met O&O-projecten gemoeide risico.

Wat de recycling van ijzerhoudend stof betreft, is in zowel de Verenigde Staten als in Europa een aanzienlijke hoeveelheid onderzoek verricht. Het resultaat hiervan zijn twee belangrijke commerciële procédés, de DC-vlamboogovens en de Waelz-ovens. Wat de naverbranding in een vlamboogoven betreft neemt Klöckner reeds een leidende positie in op dit gebied, aangezien het naverbranding bij de basis-oxystaalproductie heeft ontwikkeld (K-OBM en KMS), beide commercieel beschikbare procédés. Deze technologie werd toen toegepast op het elektrostaalproces en staat bekend als het K-ES-procédé, dat met enig commercieel succes is toegepast. De Commissie betwijfelt dan ook of het project wel als een echt O&O-project kan worden beschouwd.

De door de Duitse Regering als in aanmerking komend opgegeven totale investeringsuitgaven van 108,2 miljoen DM omvatten volgens de Duitse Regering elementen die geen O&O-uitgaven in strikte zin zijn en die 10 % van de investeringsuitgaven belopen (dat wil zeggen 10,82 miljoen DM) die door de onderneming moeten worden terugbetaald mits het project succesvol is. Zelfs al zou

het echte O&O-karakter van het project worden bewezen, dan nog kunnen deze uitgaven niet als O&O-uitgaven worden beschouwd en komen zij in beginsel niet in aanmerking voor O&O-steun. Derhalve kan de Commissie de opneming van deze kosten in de in aanmerking komende investeringsuitgaven niet aanvaarden. Deze uitsluiting zal bovendien resulteren in een hogere steunintensiteit dan die welke ingevolge de aanmelding kan worden toegestaan.

Gezien de bovenstaande argumenten betwijfelt de Commissie:

- het echte O&O-karakter van het project, en de aard en omvang van de positieve gevolgen daarvan voor het milieu, en diensengevolge
- het in aanmerking komen van investeringsuitgaven voor de voorgenomen O&O-steun;
- de opneming van in ieder geval niet voor O&O in aanmerking komende kosten;
- de daaruit resulterende steunintensiteit;
- het met het project gepaard gaande hogere risico.

In het licht van het bovenstaande deel ik U mede dat de Commissie besloten heeft de procedure van artikel 6, lid 4, van de Staalsteuncode in te leiden.

De Commissie vestigt er de aandacht van de Duitse Regering op, dat artikel 6, lid 4, van de Staalsteuncode bepaalt dat de steun alleen tot uitvoering kan worden gebracht met instemming van en onder de voorwaarden gesteld door de Commissie.

De overige Lid-Staten en andere belanghebbenden zullen door middel van de bekendmaking van deze mededeling in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden aangemaand hun opmerkingen binnen één maand na de datum van bekendmaking van deze mededeling kenbaar te maken.

De Commissie maant hierbij de Duitse Regering aan, haar opmerkingen binnen één maand na dagtekening van deze brief kenbaar te maken.”

De Commissie maant hierbij de overige Lid-Staten en andere belanghebbenden aan hun opmerkingen betreffende de betrokken maatregelen binnen één maand na de datum van bekendmaking van deze mededeling te doen toekomen aan het volgende adres:

Commissie van de Europese Gemeenschappen,
Directoraat-generaal Concurrentie (IV.E.5),
Kortenberglaan 150,
B-1049 Brussel
(telefax (00 32-2) 296 12 42).

Deze opmerkingen zullen aan Duitsland ter kennis worden gebracht.

Recapitulatie van de aanbestedingsprocedures, gepubliceerd in het *Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, voor door de Europese Gemeenschap (EG) gefinancierde projecten (Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) of begroting van de Europese Gemeenschappen)

(Week van 1 tot en met 5 maart 1994)

(94/C 71/05)

Nummer van de aanbesteding	Nummer en datum van het <i>Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen</i> „S”	Land	Project	Uiterste aanbestedingsdatum
3813	S 41 van 1. 3. 1994	Ethiopië	ET-Addis Abeba: Voertuigen	25. 4. 1994
3775	S 45 van 5. 3. 1994	Soedan	SD-Khartoem: Diverse leveringen (<i>Aanvullende inlichtingen</i>)	19. 4. 1994
3748	S 45 van 5. 3. 1994	Niger	NE-Niamey: Vernieuwingswerken aan verkeersweg (<i>Aanvullende inlichtingen</i>)	28. 3. 1994

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Verzoek om reacties van belangstellenden voor werkzaamheden en studies of prestaties op douanegebied

(94/C 71/06)

1. De Europese Commissie overweegt de opzet of voortzetting van een aantal activiteiten op douanegebied (Directoraat-generaal XXI „Douane en Indirecte Belastingen”).

2. Genoemde activiteiten krijgen de vorm van een actieprogramma dat gebaseerd is op een partnerschap tussen de Lid-Staten en de Commissie in overleg met de deelnemers aan het economisch verkeer.

Doel van dit programma is de doelmatigheid van de interne markt te verbeteren en de bescherming van de buitengrens te garanderen (Douane 2000).

Het betreft:

- inventarisatie van eventuele problemen en oplossingen,
- informatie-uitwisseling tussen de diensten,
- burgers en deelnemers aan het economisch verkeer te informeren over hun rechten en verplichtingen,
- het houden van toezicht op de uitvoering van de douanevoorschriften teneinde de homogene toepassing ervan in de Lid-Staten te bevorderen, het zorgen voor een uniforme behandeling van de economische operatoren en het voorkomen van verleggingen in het handelsverkeer die het functioneren van de interne markt kunnen verstoren.

3. Doel van dit verzoek om reacties van belangstellenden is het na selectie opstellen van een lijst van mogelijke contractanten per thema. Op grond van deze lijst zullen naargelang van de behoeften en de thema's, de firma's en consulenten worden geselecteerd die tot deelneming aan de beperkte aanbestedingen zullen worden uitgenodigd.

4. De Commissie is voornemens studies en werkzaamheden te laten uitvoeren op de volgende terreinen:

1. Middelen

1.1. Onderzoek en vergelijking van menselijk potentieel en fysieke middelen (materieel, laboratoria, uitrusting, enz.) waarover de douanediens in de Lid-Staten beschikken bij de toepassing van de EG-regelgeving teneinde de bescherming van de buitengrens te garanderen.

2. Werkwijzen

2.1. Analyse van de behoeften op boekhoudkundig gebied van de douanediens.

2.2. Risico-analyse.

2.3. Controles op basis van audits.

2.4. Indicatoren van prestatie/doelmatigheid.

2.5. Automatisering van de douaneprocedures (ontwikkeling en beheer van systemen en procedures).

2.6. Vergelijkende analyse van de tijd die nodig is voor het vervullen van douaneformaliteiten op verschillende plaatsen in het territorium.

3. Bevoegdheden van de douane

Onderzoek van de bevoegdheden en het ressort van de douane.

4. Oorsprong van de goederen

4.1. Definitie van de regels van preferentiële oorsprong.

4.2. Definitie van de regels van niet-preferentiële oorsprong voor de volgende hoofdstukken van het GS:

39 t/m 40

47 t/m 49

64 t/m 71

84 t/m 96.

4.3. Cumulatie in het kader van de regels van oorsprong.

4.4. Geautomatiseerde verzending van stempelafdrukken.

5. Bindende tariefinlichting

5.1. Indexering.

5.2. Bijwerken en beheer van de databank.

6. Chemie

6.1. Chemische analysemethoden voor de douanelaboratoria.

6.2. Europese douanelijst van chemische stoffen.

Beheer van de databank (opstellen van beschrijvende fiches van chemische producten in het Engels, tariefindeling, CAS Registry nummer en molecuulstructuur, vertaling in andere talen).

Dit vereist een uitstekende kennis van de chemische nomenclatuur, in overeenstemming met de regels van de IUPAC, en de douanenomenclatuur (GS, GN), en van informatica.

7. Actieve veredeling

7.1. Actieve veredelingsfrequentie voor landbouwproducten (ruwe suiker met inbegrip van melasse, alcohol, maïs).

7.2. Toepassing van het actieve verdelingsstelsel voor produkten die aan antidumpingrechten onderworpen zijn.

7.3. Effect van facultatieve zekerheidstelling in het kader van de actieve veredeling.

8. Vrije zone/vrije entrepots

Analyse van het functioneren.

9. Schorsing van rechten

Onderzoek van schorsing van rechten, met name op het gebied van de micro-elektronica.

10. Gevoelige produkten

Analyse van de toepassing van de voorschriften op praktisch niveau.

11. Kunstwerken

Analyse van de toepassing van de voorschriften op praktisch niveau.

12. Voorlichting van de burgers en het bedrijfsleven aan het economisch verkeer/Mededeling

1. Diverse publikaties, brochures:

- a) het opstellen,
- b) reproductie,
- c) verspreiding.

2. Seminars/conferenties (voorbereiding, organisatie, follow-up).

13. Ontwerpprogramma voor en het afdrukken van formulieren

In het kader van diverse beleidsterreinen (douane, landbouw, handelspolitiek, milieu, ontwikkeling, interne markt) vereisen de EG-voorschriften het gebruik van officiële formulieren.

De Commissie is voornemens deze formulieren via de computer te laten maken (speciale programmatuur), en voor de reproductie tevens een beroep te doen op gespecialiseerde drukkerijen of instellingen.

Voor de uitvoering van deze werkzaamheden is kennis op douanegebied vereist.

5. Belangstellenden wordt verzocht blijk te geven van hun belangstelling voor deze aanbesteding door op deze

aankondiging te reageren per aangetekende brief, toe te zenden naar het volgende adres:

Europese Commissie, Directoraat-generaal XXI, „Douane en Indirecte Belastingen”, Financiële afdeling, Wetstraat 200 (MDB 4/12), B-1049 Brussel.

6. In hun reactie dienen belangstellenden de gebieden aan te geven waarop zij diensten wensen te leveren.

De betreffende brief dient vergezeld te gaan van de volgende documentatie in tweevoud:

6.1. gegevens ter identificatie van de gegadigde onder vermelding van naam, rechtspositie, adres, telefoonnummer, telex- en telefaxnummer, contactpersoon;

6.2. nadere gegevens over de gegadigde en de door hem verrichte activiteiten ter beoordeling van zijn specifieke bekwaamheid op de gekozen gebieden. Indien de gegadigde een natuurlijke persoon is, dient ter beoordeling van de omvang en de duur van zijn ervaring een curriculum vitae te worden verstrekt, vergezeld van een gedetailleerde beschrijving van zijn activiteiten;

6.3. een document met de namen en hoedanigheden van de personen die deel uitmaken van de bestuursorganen, indien de gegadigde een rechtspersoon is;

6.4. indicatieve prijsopgave, eventueel met boven- en ondergrens, van de kosten van de werkzaamheden uitgedrukt in mens/maand, alle kosten inbegrepen, met uitzondering van de reiskosten en de kosten van verblijf buiten de plaats waar de werkzaamheden hoofdzakelijk worden uitgevoerd;

de prijsopgave moet in ECU luiden, exclusief rechten, belastingen en heffingen (de Europese Commissie is vrijgesteld van alle rechten, belastingen en heffingen overeenkomstig de bepalingen van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen dat als bijlage is gevoegd bij het Verdrag van 8. 4. 1965 tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben);

6.5. gegevens over de middelen waarover de gegadigde beschikt en waaruit moet blijken dat hij voor de uitvoering van de aan hem opgedragen taak het nodige gekwalificeerd personeel en de nodige infrastructuur kan inzetten;

6.6. gegevens over de werktalen van de gegadigde alsmede over de talen waarin hij zijn rapporten kan opstellen;

6.7. referenties over reeds eerder op het gebied van de voorgestelde thema's uitgevoerde activiteiten; opgave van de reeds eerder voor rekening van de Commissie verrichte studies.

7. De aanmeldingen moeten in een van de in de Europese Gemeenschap gebruikte officiële talen worden opgesteld.